

Sygn. akt I C 3/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2013 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa J. B.iP. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 12.000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.w W.na rzecz powodów J. B.i P. G.kwoty po 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 12 grudnia 2012 r. w stosunku do J. B.i od dnia 31 października 2012 r. w stosunku do P. G.oraz tytułem zwrotu kosztów procesu po 1.517,00 zł (tysiąc pięćset siedemnaście złotych 00/100) dla każdego z powodów;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. w W. by uiściła na rzecz Skarbu Państwa - kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłego poniesionego tymczasowo przez Skarb Państwa kwotę 410,36 zł (czteryście dziesięć złotych 36/100).

UZASADNIENIE

Powodowie małoletnia w chwili wniesienia pozwu J. B.za którą działał ojciec i pełnoletni P. G.wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej (...) Zakładu (...)w W.kwot po 6 000 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powodowie podali, że w dniu 22 sierpnia 2012 roku byli uczestnikami wypadku komunikacyjnego, w następstwie którego doznali obrażeń ciała, a pojazd sprawcy był ubezpieczony w pozwanym (...) Zakładzie (...) zaś strona pozwana uznając swoją odpowiedzialność wypłaciła na rzecz powodów tytułem zadośćuczynienia jedynie kwoty symboliczne.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa obojga powodów, wskazując, że wypłaciła już należne zadośćuczynienie - powodowi P. G. 1000 zł i jest to kwota odpowiednia podobnie jak wypłacona powodce J. B.kwota 1600 zł

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. B.została poszkodowana w wypadku komunikacyjnym, w dniu 22 sierpnia 2012 roku. Ubezpieczyciel sprawcy wypłacił powodce tytułem zadośćuczynienia kwotę 1600 zł. Powód P. G.został poszkodowany w tym samym wypadku komunikacyjnym, w dniu 22 sierpnia 2012 roku . Ubezpieczyciel sprawcy wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 1000 zł.

Dowód:

akta szkody

przesłuchanie powodów K- 102

W wyniku wypadku powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego bez ograniczenia ruchomości i bez objawów korzeniowych. Odczuwa bóle lędźwiowe do chwili obecnej. W wyniku wypadku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego bez zaburzeń ruchomości i bez objawów korzeniowych oraz urazu okolicy lędźwiowo-krzyżowej kręgosłupa bez zaburzeń ruchomości. Powód odczuwa bóle prawego stawu barkowego.

Powołany przez Sąd biegły - ortopeda S. G.stwierdził w opinii, złożonej na piśmie w maju 2013 roku, że u powódki J. B.i u powoda P. G. -występuje w związku z wypadkiem uszczerbek na zdrowiu w wysokości po 2%, .

Dowód:

- opinia biegłego K- 86-90,

- dokumentacja medyczna k- 12-41

- akta szkody

Powódka J. B. miała w chwili wypadku 17 lat, obecnie ma lat 18 i jest uczennicą liceum. Po wypadku powódka skorzystała z pomocy medycznej Szpitala w P., gdzie z powodu urazu kręgosłupa zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego, który nosiła dwa tygodnie. Po tym czasie powódka leczyła się u lekarza rodzinnego, brała tabletki przeciwbólowe, korzystała z pomocy neurologa i z zabiegów rehabilitacyjnych. Po serii zabiegów powódka konsultowała stan zdrowia z ortopedą dr M. z P., który stwierdził usztywniony kręgosłup i ograniczone ruchy i skierował na rehabilitacje , która powódka odbyła koło J.. Do chwili obecnej odczuwa drętwienie palców u rąk, zwłaszcza w szkole, gdy pisze, regularnie boli ją głowa i nie może wysiedzieć gdy ma 8 lekcji. Psycholog stwierdził u powódki po wypadku ostrą reakcje na stres wyrażającą się w popadaniu w rozdrażnienie, zaburzeniach snu, słabszej koncentracji i zamyślenia się oraz poczuciu zagrożenia w czasie jazdy samochodem.

Powód P. G.miał w chwili wypadku 19 lat, obecnie ma lat 20 i jest studentem inżynierii biomedycznej na Politechnice. Po wypadku powód korzystał z pomocy medycznej Szpitala w P.. Z powodu drętwienia pleców i szyi i bólu ramienia prawego oraz niemożności podniesienia ręki na drugi dzień po wypadku zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego powód konsultował się z ortopedami dr W.i dr M., którzy zdiagnozowali dyskopatie kręgosłupa lędźwiowego. Powód korzystał wraz z powódką z rehabilitacji, która odbyła się w okolicach J.. Do chwili obecnej powód nie może długo siedzieć, musi wstawać na wykładach, odczuwa nadal bóle pleców i szyi i drętwienie ręki, której czasem nie może podnieść.

Przed wypadkiem powódka uprawiała jazdę konną, co jest teraz niemożliwe z powodu dolegliwości bólowych, a powód uprawiał rekreacyjnie grę w siatkówkę i tenis oraz zawodowo uprawiał piłkę ręczną jako zawodnik w B., obecnie musiał z tego zrezygnować.

Dowód:

- przesłuchanie stron k- 102,

- opinia Biegłego k- 90

- akta szkody

- diagnoza psychologiczna K-16-18

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności akt szkody, diagnozy psychologa, dokumentacji medycznej analizowanej także w opinii biegłego ortopedy, przesłuchania powodów i na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c.

Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, a katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia, określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Bezspornym jest, że pozwane (...) uznało co do zasady roszczenie zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznali powodowie, za sprawcę wypadku ubezpieczonego u strony pozwanej i wypłaciło powodom kwoty 1 600 zł i 1000 zł.

Sprawą sporną była jedynie wysokość ewentualnego dalszego, należnego powodom zadośćuczynienia.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 3 lutego 2000 r. /(...)/ zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 1600 zł i 1000 zł jest zupełnie nieadekwatne do krzywdy jakiej doznali powodowie ulegając wypadkowi komunikacyjnemu i nie kompensuje powodom w żaden sposób doznanych krzywd i cierpień ani ograniczeń wynikających ze skutków wypadku i istniejącego uszczerbku na zdrowiu.

Powodowie są nadal ludźmi bardzo młodymi - mają 18 i 20 lat, uczą się oboje, a doznane urazy stanowiące skutek wypadku przeszkadzają im w nauce i uprawianiu sportu.

Wypadek wymógł na nich rezygnację z uprawiania ulubionych sportów, a zatem spowodował zmianę ich trybu życia o czym zapomniał biegły w sporządzonej opinii. Ustalony uszczerbek na zdrowiu, stanowiący wskazówkę pomocniczą przyznania zadośćuczynienia wynosi po 2 %, ale wypadek, jakiemu ulegli powodowie skutkuje do chwili obecnej bólami kręgosłupa, pleców, drętwieniem palców rąk, co wpływa na sytuację w rodzinie i życie codzienne wbrew zdaniu biegłego, którego opinii jednakże powodowie nie zakwestionowali.

Dolegliwości opisane w ustaleniach faktycznych zmusiły 17 letnią powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych i w zasadniczy sposób utrudniają udział w lekcjach, gdyż nie może długo siedzieć i brać udziału w sportowej jeździe konnej- która uprawiała.

20 -letni powód został zmuszony, z powodu odczuwanych dolegliwości bólowych, do zaprzestania zawodowo uprawianej dyscypliny sportu- piłki ręcznej oraz rekreacyjnie uprawianych sportów- tenisa i piłki siatkowej.

Opisane okoliczności stanowią istotny powód do rekompensaty cierpień fizycznych i psychicznych powodów oraz wymuszonej zmiany w ich życiu i stanowią uzasadnioną podstawę do zasądzenia na rzecz każdego z powodów dopłaty do zadośćuczynienia już przyznanego - po 6000 zł.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Zdaniem Sądu zadośćuczynienie w łącznej kwocie 7 600 zł dla powódki i 7000 zł dla powoda nie jest wcale wygórowane i jest adekwatne do stopnia cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych, jakich w wyniku wypadku doznali powodowie i mając powyższe na względzie Sąd zasądził tytułem dalszego zadośćuczynienia dochodzone kwoty.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.